

Sygn. akt III Kp 103/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lutego 2012 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Moska

Protokolant: Agnieszka Kuriata

przy udziale Prokuratora -

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2012 r.

zażalenia pokrzywdzonej – M. W. na postanowienie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Krzyki Zachód we Wrocławiu z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie 1 Ds. 4868/11 o odmowie wszczęcia śledztwa

na podstawie art. 437 § 1 k.

postanawia

nie uwzględnić zażalenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie 1 Ds. 4868/11 Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia - Krzyki Zachód odmówiła wszczęcia śledztwa

- w sprawie działania w okresie od 2002 roku do 30 listopada 2011 r. we W. w zorganizowanej grupie przestępczej funkcjonariuszy publicznych i innych osób mającej na celu usunięcie M. W. z pracy w kontroli podatkowej w związku z wykrywaniem przez nią przestępstw podatkowych, pozbawienia jej mieszkania, legalizację procedury przestępczego uwłaszczenia mieszkań i udaremniania uwłaszczenia mieszkań, to jest o czyn z art. 258 § 1 kk i art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa

- w sprawie mających miejsce w listopadzie 2011 r. we W. kierowania gróźb karalnych wobec M. W. przez nieustalone i ustalone osoby, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Orzeczenie to zaskarżyła pokrzywdzona – M. W., która – nie podnosząc żadnych konkretnych zarzutów przeciwko treści rozstrzygnięcia - polemizowała z jego treścią i powieliła zarzuty złożone w treści „zawiadomień” o przestępstwie.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania tutaj. Sądowi uznając, że dotyczy ona także zorganizowanej grupy przestępczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie skarżącej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu prokurator dokonał prawidłowej oceny zebranego materiału dowodowego i dokonanych przez niego ustaleń nie można uznać za błędne. Należy podkreślić, że warunkiem wszczęcia śledztwa jest „uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa”. Wedle doktryny jest to tzw. faktyczna podstawa wszczynania dochodzenia lub śledztwa, czyli faktyczna zasadność ścigania w rozumieniu zasady legalizmu. Dla wszczęcia postępowania przygotowawczego wymagane jest więc posiadanie danych, z których w zasadny sposób można podejrzewać, że miało

miejsce przestępstwo, a więc zawinione zachowanie człowieka (vide T. Grzegorzcyk, komentarz do kpk, Zakamycze 2003, s. 760).

W zawiadomieniu o przestępstwach pokrzywdzona nie wskazała jakichkolwiek okoliczności wskazujących zaistnienie jakiegokolwiek realnego przestępstwa. W szczególności brak jest danych wskazujących na funkcjonowanie jakiegokolwiek grupy przestępczej w rozumieniu art. 258 § 1 kk lub dopuszczenia się przestępstw z art. 231 § 1 kk i 190 § 1 kk, zaś analiza pisemnego zawiadomienia wskazuje, że argumentacja przytoczona przez zawiadamiającą została wielokrotnie przytoczona i powtórzona w innych zawiadomieniach.

Analizując zarzuty stawiane przez pokrzywdzoną należy zwrócić uwagę na ich ogólnikowość i brak jakichkolwiek konkretnych zarzutów, co zresztą było już akcentowane w uzasadnieniach innych postanowień o odmowie wszczynania postępowań przygotowawczych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak we wstępie.